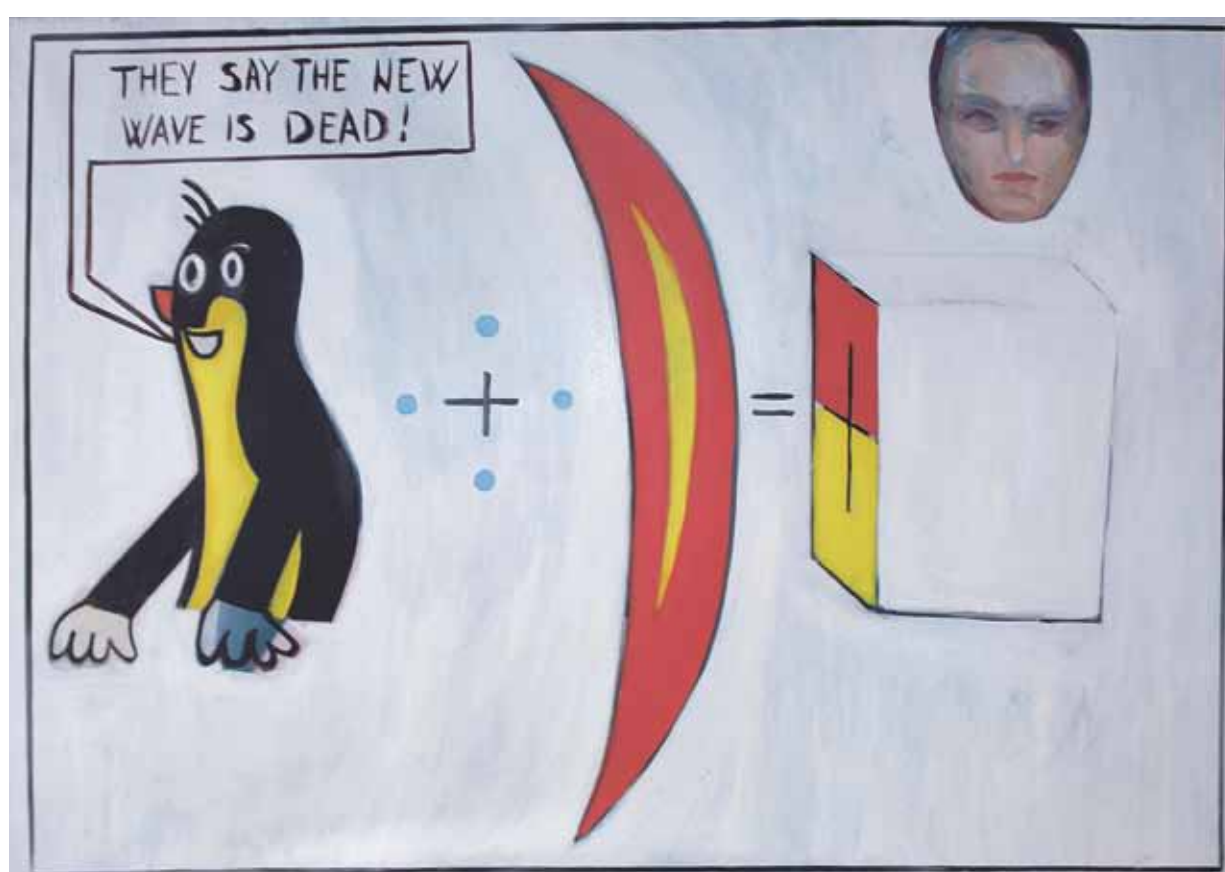
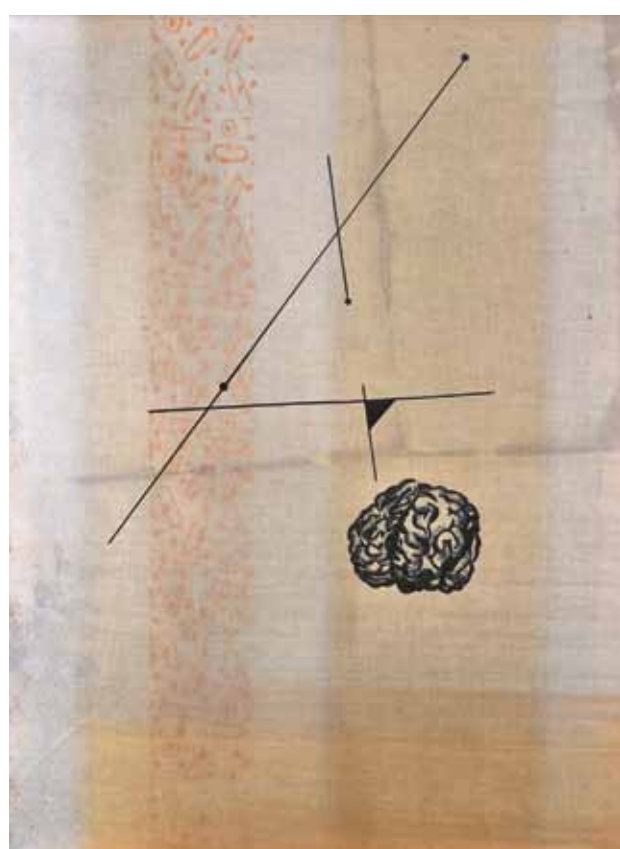

GALERIE VÝTVARNÉHO UMĚNÍ V CHEBU
11. 10.–30. 12. 2012 / VERNISÁŽ 10. 10. 2012, 17.00

Říká se, že nová vlna je mrtvá / Man sagt die Neue Welle ist tot, 1984, olej na plátně / Öl auf Lnw., 110 x 150 cm

Mimo mozek / Außerhalb des Gehirns, 1994, olejový fix na PVC / Ölfix auf PVC, 115 x 85 cm

Pro a proti
 mírná retrospektiva Jiřího Davida

Jiří David (*1956), senzuační tvůrce fragmentarizovaných odkazů osobního, uměleckého i společenského života, vstoupil na českou scénu před polovinou 80. let minulého století. Zprvu se prosadil malovanými obrazy, zřetelně nekomplikovanějšími ve své generaci, přestože za často vyprázdňenými ve své útržkovité naraci. Již tehdy bylo cítit ambivalentní napětí v práci s barvou, které vyústilo ke konci osmé dekády v Bílou a Černou sérii. Záhy se v Davidově rejstříku objevily také objekty, instalace a konceptuální fotografie. Z nich zejména cyklus Skryté podoby, černobílé dvojice pravoprávných a levolevných portrétů mediálních a uměleckých osobností českého i světového významu, zaznamenaly mezinárodní ohlas. Krátce nato se pustil Jiří David i do tvorby videí a také rozšířil svůj výrazový repertoár o klasickou fotografii. Pro mnohé pozorovatele Davidova díla se tak stává tvůrcem zdánlivě nečitelným, rozpolceným, tékajícím mezi médii, výrazem, formou a obsahem. Myslím, že je to velká mýlka. Jiří David je totiž překvapivě soustředěný ve významu každého svého díla, ve své komunikaci, kterou navozuje s divákem, v tom, že v každém svém uměleckém výstupu koncentruje svoji vizuálně-mentální zkušenost, svůj přístup k životu v umění, který se propojuje v jedinečné davidovské syntéze.

Tematickou sevřenost jeho světa si lze zřetelně uvědomit zejména v posledních letech. Nejprve vznikají rozměrná barevná plátna, plná

Šermíř / Fechter, 1990, kombinovaná technika, dřevo / Mischtechnik, Holz, 170 x 225 cm

Červená mlha / Roter Nebel, 1991, akryl na plátně / Acryl auf Lnw., 64 x 45 cm

motivických referencí k recentnímu vizuálnímu myšlení i k řadě předchozích davidovských kreací. Za prahem vlastní padesátky se David nejen mohutně vrátil k fyzickému malování, ale také pocítil nutkavost velkolepé reminiscence svého uměleckého a osobního života. Tato plátna představil na podzim 2007 v brněnské Wanieck Gallery na výstavě, doprovázené dvoudílnou knižní publikací nazvanou „Neodcházej, zmiz“ a „Už si nevzpomínám, je to nebezpečné!“. V rozhovoru, který jsem s ním vedl, David říká: „Poslední cyklus obrazů se například a pravděpodobně vztahuje k pokusu chaoticky rekonstruovat (nebo přesněji interpretovat) svou vlastní paměť. Vlastně několik paralelních pamětí (individuálních, kolektivních), které se transparentně prolínají s žitou autentickou zkušeností. Často se nádherně míjí či jdou slastně proti sobě.“ Bezprostředně po té však překvapil pokračováním svého obrazového konceptu ztišením, barevným vyprázdňením a malým formátem bílých pláten s černobílými kresebnými motivy, vytvořenými reprodukcí technikou serigrafie. Černobílá barevnost pokračovala i v dalším cyklu obrazů, koncentrujícím útržky paměti a estetické stopy, jejichž dešifrování je i není nutné. Po velkých a obrovských barevných plátnech asi pocítil David nutnost jemného vyvážení, které určitým způsobem připomene jeho podobeně čistotu obrazové série z poloviny 90. let, vystavenou tehdy v pražské Špálovce a v brněnském Domě umění. A evokuje i onu emblematickou Bílou a Černou sérii ze slavného konce let osmdesátých. Nutnost vypořádávat se s vlastními dispozicemi pak pokračuje v řadě obrazů, kde se prosazují také barva, postinformelní skrumáže barevné či nebarevné hmoty, asambláž... David zde rozvíjí svůj nekonečný motivický slovník, expandující od náznaků autoportrétů až po

Krevní plazma [z cyklu Brutální abstrakce] / Blutplasma [aus der Serie Brutal abstrakte Malerei], 1993, akryl na plátně / Acryl auf Lnw., 170 × 176 cm

abstraktní minimalismus. Udivuje kreativitou a zkušeností se zacházením se sebou samým a s uměním jako takovým.

U barevné velkoformátové série jsem kdysi tvrdil, že „...Davidovy obrazy jsou obvazy, zašedlé a zarezlé na našich ranách, protože se už dávno bojíme pod ně podívat, zda náhodou nejsme bezbolestně zdraví. A prázdní. Jako umění bez zamilovanosti, jako život bez prožitku.“ Nyní u dalších sérií dostáváme něžně chladnokrevný soupis všeho, co budeme potřebovat, až sečteme účet svých bolestí a nálad, malátností a chtivostí, citů a bezcitů v jedinečné chvíli prozření, jež bude stejně tak elegantní jako beznadějná. Co z toho zůstane životu a co si odneseme do nekonečné smrti? Davida, jak je vidět na současných dílech i na těch z přelomu osmé a deváté dekády, kdy se zamýšlel nad stopami domova a Vlasti a poté kombinoval rozličné sociální a estetizující roviny, láká dekonstrukce i konstrukce, formování nedostizitelného významu, zobrazení pravdivého zdání, nepostřehnutelných začátků, směřování i konců, při souběžném vědomí nekonečnosti, nezačatelnosti, nesměrovatelnosti... David je tak trochu takovým trockistou umění. S ním můžeme ještě prožívat romantický dochvěv, který nám ještě z celých dějin (Umění, Lidstva i Sebe) zbývá, cítit umění jako testosteronovou smršť, nutící k nekonečným atakům, a současně být sexuálně asketický v konverzi všech významů a cítit nenávistnou lásku, plnou senzitivního chtění až k zalknutí. Být proti i pro.

Martin Dostál

Dennis Hopper, z cyklu Skryté podoby / aus der Serie Verborgenes Anlitz, 1992–95

Daniel s kloboukem / Daniel mit Hut, 1997, olej na plátně / Öl auf Lnw., 95 × 83 cm

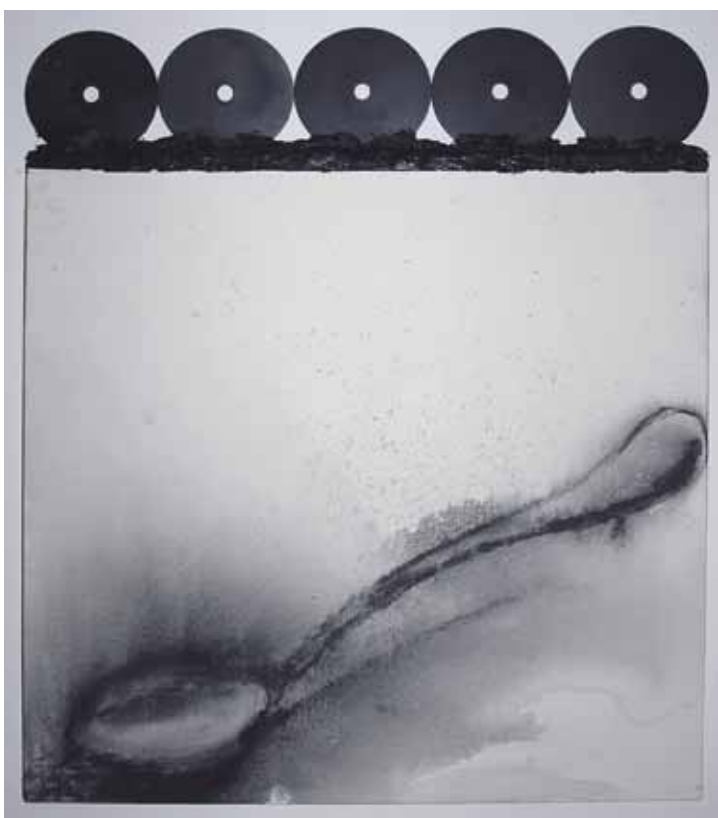
Pro und contra

(eine sanfte Retrospektive J. D.)

Jiří David (1956), der sensuale Schöpfer fragmentisierter Vermächnisse des persönlichen, künstlerischen und gesellschaftlichen Lebens, betrat die Bühne der Kunst in den 80er Jahren des vergangenen Jahrhunderts. Zunächst setzte er sich mit gemalten Bildern durch, den offenbar kompliziertesten in seiner Generation, wenn auch häufig in ihrer abreißkalenderartigen Narration entleerten. Schon damals war die ambivalente Spannung in der Arbeit mit der Farbe zu spüren, die schließlich zum Ende der 80er Jahre in eine Schwarz-Weiß-Serie mündet. Bald tauchten in Davids Register Objekte, Installationen und konzeptuelle Fotografien auf. Von diesen verzeichnete namentlich der Zyklus Verborgene Gestalten internationalen Widerhall, der aus schwarzweißen Paaren von jeweils nach rechts oder nach links gewandten Porträts in Tschechien bekannter oder auch weltberühmter Größen aus dem Bereich von Medien und Kunst bestand. Bald danach wandte sich Jiří David auch dem Schaffen von Videos zu und erweiterte sein Ausdrucksrepertoire um die klassische Fotografie. Berühmt wurden auch seine Neonlichtobjekte über dem Prager Rudolfinum und über der Prager Burg. Für viele Beobachter wird er so zu einem scheinbar unlesbaren, gespaltenen, zwischen den Medien herumirrenden Künstler. Das Gegenteil ist jedoch der Fall. Jiří David ist nämlich überraschend konzentrisch in der Bedeutung eines jeden seiner Werke, in seiner Kommunikation, die er mit dem Betrachter anknüpfen will, in der

Art und Weise, wie er in jedem künstlerischen Auftritt seine einzigartige visual-mentale Erfahrung konzentriert. Die sanfte Retrospektive mit dem Titel Pro und Contra bringt in die Egerer Galerie eine konzentrierte Auswahl aus den verschiedenen Abschnitten von Davids schöpferischem Leben. Der Betrachter lernt so Davids komplizierte visuelle Welt in einer gewissen Gesamtheit und mit dem Nachdruck auf ihren ästhetischen und gesellschaftlichen Qualitäten kennen.

Martin Dostál

Lžice, z cyklu Dotkni se mé hlavy / Löffel, aus der Serie Berühre meinen Kopf, 2009, kombinovaná technika na plátně / Mischtechnik auf Lnw., 65 × 55 cm

Foto Marek Macháček, 2012

Jiří David
Nar. 28. srpna 1956 v Rumburku. Malíř, vytváří fotografie, objekty, instalace. Žije a pracuje v Praze-Zbraslavi.
Studia: 1982–1987 Akademie výtvarných umění v Praze.
Pedagogická činnost: 1994–2001 AVU Praha, vedoucí ateliéru vizuální komunikace. Od 2004 VŠUP Praha, vedoucí intermediálního a konceptuálního ateliéru.

Geb. am 28. August 1956 in Rumburk. Maler, Photograph, Objekt- und Installationskünstler. Lebt und arbeitet in Prag-Zbraslav.
Studium: 1982 – 1987 Akademie der bildenden Künste in Prag
Pädagogische Tätigkeit: 1994 Akademie der bildenden Künste in Prag, Leiter der Klasse für visuelle Kommunikation. Seit 2004: Die Akademie für Kunst, Architektur und Design Prag, Leiter der Klasse für Konzeptkunst und Medienkunst.

Titulní strana / Titelseite: Ticho / Stille, 1991, akryl na plátně / Acryl auf Lnw., 70 × 60 cm

Jiří David, Pro a proti / Pro und contra

Velká galerie / Grosse Galerie
11. 10.–30. 12. 2012
Kurátor / Kurator: Martin Dostál
Vernisáž 10. října, 17.00

Souběžné výstavy

Ondřej Kopal – Some[tajm], Malá galerie / Kleine Galerie
Jan Svoboda – Polovina VII / Hälfte VII, 1970, Opus magnum
Bojmír Hutta (1920–1987) – Výstava ve stálé expozici / Die Ausstellung in der Sammlung
Alžběta Skálová – Pampe a Šinka, Museum Café

Galerie výtvarného umění v Chebu

příspěvková organizace Karlovarského kraje
náměstí Krále Jiřího z Poděbrad 16, 350 02 Cheb
T: +420 354 422 450, F: +420 354 422 163,
info@gavu.cz, www.gavu.cz

V roce 2012 vydala Galerie výtvarného umění v Chebu. Text Martin Dostál, překlad Walter Annuß, grafika Kolář&Kutálek, tisk Dragon Press, s. r. o., náklad 700 ks.